

Az előfizetés ára:
 1 egész évre . . . . . 8 frt
 1 fél évre . . . . . 4 frt
 1 negyed évre . . . . . 2 frt
 Könyvjegyzéknek és néptanítónak
 Egész évre 6 frt., fél évre 3 frt
Egyes szám ára 10 kr.
 Előfizethető és egyes lappéldá-
 nyokat venni lehet a kiadóhiva-
 talban. Traub E. és társa, Valentin
 Károly, Böhm M., Luszovics L.
 Veidinger N.
 Üzletében és a fődohánytözsben.
A hirdetések ára:
 Mindenkor arjegyék szerint.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 k.
 Nyiltterben egy sor . . . 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu lap.

Hirdetéseket elfogad: Külföldön
 Barea J. és Társa Erfurtban
 Haasenstein és Vogler, Steiner A.
 Hamburgban, Daube G. L., Kno I.
 Ignácz Frankfurtban, Oppelik A.,
 Schalek Henrik, Mosse Rudolf
 Bécsben. Magyarországon: Neu
 Berger és Braun, Goldberger A.
 V., Lang Lipót, Schwarze Gyula
 Semseyi t. „Első magyar nemzet
 közli irodá”-ja Budapesten, kiadó-
 hivatalunk és Janovszky H. király-
 utczában levő hirdetések felvétel
 irodája Pécsen.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.	Szerkesztőség: Király-utca 20. sz. Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.	Kéziratok nem adatnak vissza.
--	---	----------------------------------

Szebenmegye megbélyegzése.

Olvasóink tudják, hogy Erdélyben egy magyar közmívelődési egyesület jött létre, melynek célja védelmezni és társadalmi uton terjeszteni a magyar nyelvet.

Sajátságosan hangzik talán, hogy magyar államban a magyar nyelvet védelmezni kell, pedig tényleg úgy van. Ezen egyesület alakulása alkalmával Felméri kolozsvári egyetemi tanár elszomorító adatokat közölt arra nézve, milyen nagymérvű pusztulásnak van kitéve a magyar szó az oláhok által körülvédezt vidéken. Falu falu után elfelejti a magyar nyelvet és falu falu után oláhosodik el. És ezen pusztulása a magyarságnak minden akadály nélkül folytatott, mert az állam mind addig, míg a magyar nyelvnek a népiskolákban kötelező tanítása törvényhozásilag nem biztosított, nem volt elég erős és nem volt elég bátor arra nézve, hogy ennek útját állhatta volna.

A magyartalanítás ezen processusa a most említett törvény óta sem szűnt meg, mert először a szász és oláh nemzetiségű erdélyi megyékben ama törvény végrehajtásával nem igen törődnek, másodsor, mert a társadalmi

környezet és a magyarság iránt ellenséges megyei közigazgatás sokkal erősebb pressiót gyakorol egyes elszigetelt, az uralkodó szász és oláh nemzetiséggel szemben önmagára hagyott községek, hogy sem azok támogatás nélkül e pressiónak ellentállani képesek volnának.

Azon szomorú jelenség tehát, hogy a magyar saját hazájában, a magyar állam által biztosított nemzeti szabadság örve alatt megfosztatik magyarságától, a társadalmi mozgalom megindítása tekintetében magának maradandó érdemeket szerzett Beksics Gusztáv igazatásai folytán létrejött Erdélyben a fentebb említett magyar közmívelődési egyesület, mely minden pressió nélkül tisztán erkölcsi és ártatlan anyagi támogatás (mint kisdedóvók létesítése, jutalomdíjak kitűzése stb.) által a magyarságot védelmezni és a további eloláhosodástól megmenteni akarja. És miután ezen egyesület hazafias működése méltán számot tarthat a megyei közigazgatás hazafias támogatására, az egyesület célból megkereste az erdélyi megyéket, hogy az egyesület jótékony és hazafias törekvéseit a tisztviselők szívére kössék.

Ezen megkeresésre az oláh és szász többségből álló szebenmegyei bizottsági ülés azon határozatot hozta, mely szerint a megyei tisztviselőknek az ezen egyesület érdekében tett bármely támogatása hivatalos hatalommal való visszaélést képez, megtiltja tehát a támogatást, kárhozhatja az egyesület létrejöttét, sőt a magyarság támogatására vonatkozólag a magyar törvényhozás által hozott, a magyar király által szentesített törvények birálatába bocsátkozik és azokat jogfosztóknak declarálja.

Világos, hogy minden szó, a mi abban a megyei határozatban foglaltatik, helytelen és törvénytelen.

Először nem lett volna szabad a szebenmegyei bizottságnak az erdélyi közmívelődési egyesület létjoga tekintetében bírálatot mondani, mert a megyének soha sem állhat jogában az, hogy egy a kormány által megalakulásában helybenhagyott egyesület felülbíráljon.

Még kevésbé bir joggal egy fenálló törvény felülbírálatára, a mint tett a nemzetiségi és a magyarnyelvnek a népiskolákban való tanítására vonatkozó törvényekkel. És az a hang, mely azon egész határozaton végig-

A „Pécs” tárczája.

Faille kisasszony.

— Fr. Soulié. —

(Folytatás.)

Az éj beálltával György távozott hazulról. A Saint-Germain-des-Prés templom felé irányítá lépteit s a szolgától, ki itt örködik, megtudta, hová temették Servins-nét. Elment a megnevezett temetőbe és az őrt felkelté. Ez nagyot nézett, mikor egy elkelő embert látott maga előtt, ki őt bűnre, szentségtörésre akarja birni. György azt kívánta, hogy a sirt azonnal ássa fel, a koporsót nyissa meg s engedje, hogy ő Clemence-t, a kit annyira szeretett, megcsokolja.

Hosszu és heves vita fejlett ki köztük, mert a szegény temetőőr félelmét és lelkiismeretét a tele marokkal kínált arany se volt képes legyőzni. György már majd nem kétségbeesett, látva, hogy számításában csalódva le kell mondania gyászos tervéről. Megragadott minden eszközt; térdre esett, könyörgött, sirt s könyvekkel áztatva csokolgatta a temető őrt kezeit; majd megfenyegedezett, dühöngött, úgy, hogy végre a temető-őr durva lelkét is meghatotta s szána-

lomból ráállott arra, a mit pénzért semmi áron nem akart megtenni.

Mikor megegyeztek, kimentek a sirok közé; az őrsőval, kapával, György egy lámpással. Ha nem egy valósággal megtörtént esetet akarnánk egyszerűen elbeszélni, itt egész drámai jelenetet festhetnénk, élénken érezthetnők Györgynek minden szívdobbanását, minden kapavágás tompa dübörgését s megfeszíthetnők az olvasó érdeklődését annyira, hogy tiz mondatra egyszer venne lélekzetet, vagy legalább is festhetnénk lidércfénytől cikázó borzasztó éjet; pedig a tiszta valóság az, hogy csak a bujkáló hold s a pislogó mécs vetett fényt a rémes munkára s hogy egy hangot se ejtett ki egyik se, míg a sirdőör kiásva s a koporsó a sirt szélére emelve nem volt.

György csupán egy pillanatra rémült meg: az első ütésre, melyet a sirásó a koporsóra mért, hogy födelét felnyissa. Mikor a zajra a távolban néhány kutya vonítani kezdett, reszkető hangon kérte a sirásót, hogy bájnjék a koporsóval csendesebben. Az engedelmekedett s Clemence nem sokára, csupán a szemfödéllel letakarva előtte feküdt a gyepen. A hallgatag őrt a földön ülve s lábát a sirba lógatva tekintett Györgyre, ki a hideg test oldalánál állott megkövülve.

— Ez az, ez az! — mondá az őr.

De György feledni látzott, hogy miért

jött. Az őrszavait nem hallotta; meredt tekintete nem látott semmit, gondolatai elhagyták, teljesen magán kívül volt. Az őr megrémülve vette észre, hogy György többszöri kérdésére se felel, szinte félt rátekinteni, nehogy legkisebb mozdulatával is növelje csüggedését. Végre mégis, hogy felrzza e hosszú, halottszerű lethargiájából, bátorságot vett a halottról a szemfedőt leemelni s fölfedni annak arcát. Györgyre valóban egy talisman nem lehet bővösebb hatása, mint ez volt. Az imádott s az enyészettől még megkímélt fej megpillantása e szerencsétlen emberben minden izmot átjárt és megmozdított. Térdre esett s könyveivel árasztva beszélt a halotthoz. Vádolta magát haláláért, kérte bocsánatát, elbeszélé szenvedéseit, elpanaszlá vesztett reményeit s e közben a testet fölemelve térdre támasztá s végtelen fájdalommal merült el nézésébe.

Ugy látszott, hogy György deliriuma nem ér véget, midőn egyszerre, mint a fájdalom orkányának egy villáma, egy gondolat, egy emlék villant meg agyában s fölébe csengetek e kihűlt ajak utolsó szavai. Felkiáltott s egy örült remény még örültebb elragadtatásával karjába ragadá Clemence-t s ajkára nyomá a csókot, melytől annak életre kell vala jönnie. Erre a csókra rémitő ordításban tört ki, reszketés és görcsös nevetés vett rajta erőt, aztán villámgyorsan felszökve s a hullát kar-

vonul, csak a magyarság elleni izzó gyűlöletnek ellenséges hangja lehet.

Méltán semmisítette meg tehát a belügyminiszter ama határozatot és nagyon is méltán bélyegezte meg hazafiatalansággal és a magyar állam eszméje iránti rideg érzéketlenséggel azon szobor- megyei bizottsági tagokat, kik ama megyebizottsági határozat hozatalához járultak.

Ha az előbbeni kormányok ugyan- ezt tették volna és ha az ellenzék nem kaczerkódnának folytonosan a nemzetiségekkel, akkor a különben békés nemzetiségek hivatalan képviselőinek azon rút faja, mely a magyar állam elleni folytonos izgatásból és a magyar nemzet elleni gyűlölet szításból él, már rég elpusztult volna.

Hogy a magyar nemzet és a magyar állam hegemoniájával megbarátkozni nem tudó nemzetiségi izgatók a gyűlölet mérgét még most is terjesztik, az kétségtelen, de kétségtelen az is, hogy ha egyáltalában van fogalmai, a ki ezen bujtogatók mérges fogatit kitördelheti, az bizonyára a miniszterelnök. S.

Vámbéry Armin az angol-orosz viszállyról.

Vámbéry Armin angolországi barátaitól meghívást kapott, hogy Anglia nevezetesebb városaiiban a középázsiai orosz hódító politika legközelebb álló következményeiről előadásokat tartson.

Mindamellett, hogy e kérdésnél elkerülhetetlenül világításba kell helyezni a Gladstone-kormány hibáit és mulasztásait, Vámbéry Armin mégis mint Angolország kipróbált barátját üdvözli még az angol szabadelvű párt is. Megérkezése után, mint a Correspondence Pesti írja, mindjárt az első napon Granville lord külügyminiszter fog vele értekezni, körútjában pedig angol tanítványai: az ismert író Mr. Marvin és Mr. Bugar fogják kísélni. Edinburgban Vámbéry Armin Earl of Roseberry miniszter vendége lesz. Bécsben az

angol főkonzul Phipps, a „Times“ levelezője Mr. Brinsley Richard és a „Daily Telegraph“ levelezője Mr. Lawino fogadták Vámbéryt, a ki ott és Angolországban, a mellett, hogy leplezetlenül fogja nézést az angol-orosz viszállyról nyilatkoztatni, ki fogja jelenteni, hogy ő e kérdésben mint magánember és mint szakember saját egyéni nézeteinek ad kifejezést és nincsen arra nézve missiója, hogy ez alkalommal a magyar közvélemény hangcsövéül szolgáljon.

Mint magyar azonban tudja, hogy az angol-orosz viszálly esetében a magyar nemzet rokonszenve leghatározottabban az angolok részén lesz. Ennek az indokát semmi esetre sem a Világosért való bosszúérzetben kell keresni, mint a hogy ezt már annyiszor tévesen állították, hanem csupán a magyar állam fennállásának és jövőjének higgadt és jól megfontolt mérlegelésében, a mely a magyar állam nélkülözhetetlen létfeltételét a széles alapra fektetett szabad intézmények képezik; ehez járul még az osztrák-magyar monarchia legfontosabb életérlekeinek szem előtt tartása.

Ebben az értelemben van Magyarországnak Oroszországgal még leszámolni valója és ha ilyen értelemben jönnek számításba az orosz eszszövények és az orosz hódító politikának Európára közvetlenül kiható következményei, akkor az eredmény kétségkívül Magyarország, illetőleg Ausztria-Magyarország és Angolország tagadhatatlan érdek-közösségét fogja mutatni, melyet pillanatnyi diplomai áramlatok, vagy az orosz érdekeknek szolgáló sajtómanőverek nem képesek sem mellőzni, sem agyonhallgatni, annál kevésbé ellensúlyozni.

Vámbéry, a ki csütörtökön reggel 8 óra 30 perczkor utazott el, Londonban, Manchesterben, Brightonban és Edinburgban fog előadásokat tartani.

A magyar és az önérték.

E czímen Mogyorósi Árbád, honi és nemzetiségi állapotainknak éles szemű, de sötét szemüvegben néző vizsgálója és, mint gyanítjuk, engesztelhetetlen 49-es, az „Amerikai Nemzetőr“ hasábjain, mely életre való lapot kevéssel ezelőtt ismertettünk és olvasóink pártfogásába ajánlottunk, a horvát-magyar konfliktusokról szólva kiterjeszkedik nemzetiségi és különösen nyelvi viszonyainkra is s többek között a következőket mondja:

„Kinek kell a magyar nyelv? A külföldön a magyar nyelv senkinek sem kell, mert nem szorulnak rá. Otthon társulatok, szöveteze-

tek — sőt az állambatalom maga is — működnek a magyar nyelv terjesztésén, egypár év alatt akarván helyre hozni, amit 1000 esztendőn át elmulasztának. Van-e olyan állam, vagy nemzet e kerék világban, a hol a nemzet nyelvét rá kell a nemzetre tukmálni, a hol ennek dacára maguk a törvényhozók is idegen, ellenséges nemzet nyelvén társalognak családban, mulató helyeken és közéletben s csak néha mutatják, hogy nemzetük nyelvét is tudják. Van-e olyan nemzet a nap alatt, ahol a kereskedelem, a gyáripar, a vasut, a gőzhajó, a bányászat, a tengerészet, az összes katonaság stb. teljesen idegen, ellenség? — sőt még a hazafiaskodó párt nyelve is idegen szerkezetű, idegen elemektől hemzszog!!

De többet mondok.

A magyar nemzet századok óta elnézi, hogy városai, előkelő hivatalnokai, híres családjai idegen neveket viselnek. Ha pl. valamely angol lapban azt olvasom, hogy „at Klausenburg,“ „Stuhlweissenburg,“ „Pressburg,“ „Gran,“ „Ofen“ stb. nevű helyen „in Ausztria“ valamely Wenckheim, Pulszky, vagy másféle emberrel ez és ez történt: ugyan mondja meg nekünk az a szájkaszkodó hazafi, hogyan őri, vagy mutatja meg a magyar ily körülményekben nemzeti önértékét? Minek engedi meg a magyar, ha van egy szikra nemzeti önértéke, hogy német lapok nem magyarul írják a helyneveket? Hisz ha a külföldön csupa Pressburgokról, Szegedinekről, Wardeinekről olvasnak, ki jönne arra a gondolatra, hogy ott a németen túl még más valami is van?

Ha Angliáról, Franciaországról, Olaszországról stb van szó, magától értetődik, hogy ott mindenki és minden angol, francia, olasz stb. legyen az hajó, legyen az gyár, legyen az katona; úgy hogy az ember nevétségesnek tartana egy francia, egy angol, egy olasz, spanyol, német, orosz, szerb, román, török, arab, zulu, pápua katonatisztet másképen mint nemzeti nyelvén megszólítani. Hát a magyar? A magyar katonának nincs nemzetisége, nyelve, neki csak egy bálvány van, a — császár! Minden, de minden idegen!

A pénzintézetek németek. A vasut német. A malmok, a hámorok, a huták németek, csehek és tótok. Hol itt a magyar önérték? A magyarságot otthon a magyarok holmi parasztságának tekintik, ellenben mindent

* E kérdésben német lapjainkkal csak ugyan nem lehet semmire se menni. Szerk.

jain tartva, rémült tekintet vetett maga köré s a sírokon és minden akadályon keresztül az öröm és fájdalom vad kiáltásával elrohant. Emberelelti erővel és gyorsasággal futott, üldözve a temető-örtől, míg nem sokára mint egy szakmányát ragadó tigris — eltűnt.

Ekkor a szegény temető-ör sietett szent-ségtörésének nyomait megsemmisíteni. Az üres koporsót visszatette a sírba, ráhúzta a földet, büne tudatában remegve hazament s aggódva várta, mi fog vele történni.

* * *

E jelenet óta 5 teljes év telt el, a nélkül, hogy valaki csak sejtette volna is Servins-né holttestének elrablottságát, a nélkül, hogy a temető-örnek legkisebb baja is lett volna, a mikor a következő eset történt.

Clemence halálának évforduló napja volt. Férje, Servins, sírja mellett térdelt, a temető-ör pedig lélekfurdalás közt nézte egy bizonyos távolból, mint sajtol a fájdalom még most is könyeket Servins szeméből — egy üres sír fölött.

Mindketten el voltak merülve gondolatokban, midőn egy kis nesz mindkettő figyelmét egy pontra vonta. Egy nő jött közelökhöz.

E nő Clemence volt, Servins-nek annyit siratott neje, az eltemetett hulla! Servins éles kiáltással felugrott, a szerencsétlen temető-ör pedig eszméletlenül rogyott le. Azon-

ban az ismeretlen nő is észrevéve, hogy feléje közelednek, egy sikoltással eszevesztett futásnak eredt.

Servins mindenütt nyomában volt, a nélkül, hogy elfoghatta volna, míg egyszer csak látta, hogy a nő a tenetű kapuban egy úri fogatban eltűnik s két pompás ló elvágta vele.

Egy óra mulva Servins a szerencsétlen temető-ör lakásán volt, a ki kinos vonaglások közt meghalt a nélkül, hogy a hozzá intézett kérdésekre feleletet adhatott volna. Egy rendőrtisztviselő még az nap jelentette a hatóságának, hogy az a kocsi az ismertető jelek és a kocsi öltözéke után itélve és tudakozódásai szerint nem volt másé, mint Garran-é.

Másnap Servins kérelmére a sír felásatott s megtalálták a feltört üres koporsót.

Garran-é, a szép és fiatal asszony, kit György, mint általában mondták, Indiában vett nőül, kimondhatatlan zavarban ért lakására, reszketve és sápadtan ment férje szobájába s hosszasan időzött nála. Azután pedig egészen megnyugodott és többé legkisebb változás se volt észrevehető se az ő, se a férje magaviselésén.

Több mint két hét telt el ez esemény után, a nélkül, hogy arról valaki beszélt volna. Servins kémekek vétette körül a házaspárt. Megtudta a miniszteriumban György

Párisba érkezésének és elutazásának napját; felfedezte azt a postaleányt, a ki őt egy feloldozott nő kíséretében Brest-be vitte; megtudta, hogy e nővel hajóra szállt, melyen szolgálatot vállalt s e bizonyítékaival megindította ellene a pert, remélve, hogy Györgyöt megsemmisíti s állítólagos nejét visszanyeri.

Az ügy általános feltűnést keltett. Az egyetemi orvosi facultások rőpiratokban igyekeztek bebizonyítani, hogy a nő tetszhalott lehetett. De a mely orvosok ezt lehetőknek tartották, kollégáik szemében tökéfjű tudatlanok lettek kiszámították, hogy hány óráig lehetett Clemence a sírban s úgy találták, hogy egyetlen-egy auctorban sincs említve példa hasonló hosszú tartamu tetszhalálra. Maga Garran is sajátíni látszott Servint, de mikor elmondta, hogy az ő neje és a Faille Kissasszony közti hasonlatosság őt magát is bámulatba ejti, ezt oly sajátzerű hangsúllyal mondá, melyből kitűnt, hogy Servins épen nem eszevesztett képzelődő. Mindenki-nek be kellé látnia, hogy vádja Garran ellen nem esztelen játék.

Az ügy törvényesség elé került, hol Garranának is meg kellé jelennie s a bírák kérdéseire felelni. Szembesítették Servins-sel s zörnyen csodálkozni látszott mindenen, a mit előtte a dologról beszéltek.

Faille tanácsos is eljött Toulouse-ból s

finomnak, ami idegen. Idegen a tudomány, idegen az iskola rendszer, idegen nevelőnők és a páczák oktatják, illetőleg magyartalanítják el az ifjúságot. Hol itt a magyar önérzet?

Ha a magyar szomszéd meggyébe levelet ír és az illető falunak van német neve is: bezegz ráírja ám azt, „hogy el ne vesz-szen!” — ha pedig külföldre, pl. ide Amerikába ír, nem szégyenli magát a magyar (eltekintve az ostoba szokástól, melylyel rá írják hirlapra, levélre „via England” mintha biz a pósta törődhetnék ily együgyűséggel; — eszembe jut itt az olasz, a ki rá írta Amerikába címzett levelére „via di mare,” tengeri uton!) saját nemzeti nyelve helyett németet, vagy más idegent használni! Hisz az angol németül is csak annyit tud, mint magyarul! Hol itt a magyar önérzet?

Van még egy mondani valóm, egy szóm, melyet ismételni fogok mindaddig, míg győzöm, vagy míg eredményét föl nem jegyezhetem. Lelkem mélyéből felháborodom, mikor hazai készítményeken német feliratokat látok. Ha az ilyen gyárosok nem semmire kellőbb emberek, nem arcátlanabb magyarfalók, mint a gradiskai bocsorosok: akkor Magyarországon még nincsenek tisztában a hazafiság fogalmával. Sohasem hallottam még macskát ugatni, kutyát csiripelni, szamarat füttyülni; sohasem láttam még angol étteremben görög étlapot, sem angol gyártmányon magyar feliratot; de azt már láttam, hogy magyar ház, társulat, szálló, gyár stb. kiállít német számlát, étlapot stb. Sőt még azt a természetellenes bünt, azt a szentségtörést is elkövetik magyar származású szörnyetegek (mint a Hoffleráns Palugyaiak stb.) hogy amit még az anyatermesztet ajándékozza hazánknak, a talajnak, (tebát nem az árulónak!) értem egyik fő büszkeségünket: jó borainkat, mondom, a természetet és drága adományát is megbecstelenítik ocsmány német feliratokkal, melyeket sem a magyar, sem az angol, sem a francia, sem seuki más nem ért, hanem mindenki utál.

Mit akar a Hoffleráns a Tokajer, Ménescher, Schomlauer, Badacsonyer, Érmelléker, Riesling, Ausbruch és más egyéb ostobaságaival? Mit akarnak a többiek „Shivowitz”-ukkal s több efféle izletlenségükkel? Hallották-e már azt valaha, hogy a francia champagne borát úgy hívják, hogy „pezsgő”? az olasz az ő macearoniját „másik”-nak hívják? Soha annyira egy nemzet sem aljasodott még el és a melyik ezt megteszi, azt már Szapáry zászlaja nem menti meg. Magyar nemzet ily hazafias elemekből áll; a mely

nemzet ily fiakat nevel, annak a képén nem szégyenelt a horvát bocsor; amely magyar ember pedig Hoffleráns lesz, meg arany kezeseket kap ilyen érdemekért, az nevet-het örömben, hanem álmban lebegjen szem-ei előtt a zsinég, melyet mint francia, vagy olasz, saját honfiaiól érdemei jutalmául okvetlenül megkapott volna.

Véssék emlékezetükbe ezt a magyar borkereskedők!

Amire a zult nem, a magyart tanítani kell nemzeti önérzetre.*

Sok erős és túlzott állítás foglaltatik ezen idézetekben, hogy azonban a czikk írójának lényegileg sok dologban igaza van, az — legalább szerintünk — kétségtelen.

A pécsi polgári lövészegylet az évi első közgyűlését folyó évi április 12-én tartotta meg. A főelőzsmester az ülés megnyitása után beszámoló beszédet tartott a lefolyt évi működésről s sajnálattal adott kifejezést annak, hogy a múlt évi közgyűlésen hozott azon határozat, hogy egy önálló lövőhelyiség szereztessék, a közönség részvétele és pártolás hiánya miatt keresztül vihető nem volt.

Az egylet pénztárnoka bemutatta a pénztár mérleget, mely szerint a múlt évről 134 frt 94 kr tiszta jövedelem mutatkozik. A pénztári számadások felülvizsgálására bizottság alakított, tagjairól Ivits Antal, Käss István és Schreiber Ferenc választottak meg. Ezek után következett a tisztikar lemondása és az új tisztikar megválasztása. A lemondások után az egylet több tagjának indítványára Barnaky Gyula főelőzsmester és Kenedi Imre egyleti titkárnak az egylet érdekében tett buzgó és sikeres közreműködésükért jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatott.

Az új tisztikar következőképp alakult meg: Barnaky Gyula főelőzsmesterré, Kaiser Henrik allözözmesterré, Jugan Gusztáv titkárrá és Hillebrand Ferenc pénztárnokká, továbbá Zsolnay György, Dollinger Lajos, Port Tivadar, Kenedi Imre, Käss István és Ivits Antal választmányi tagokká választottak meg.

Végre felolvastatták a kassai lövész egy-

let átirata, melylyel a pécsi polgári lövész egylet az általuk ujonnan épített lövőde ünnepélyes megnyitására hívta meg. Mint-hogy az egylet nincs azon kedvező helyzetben, hogy ezen ünnepélyen részt vehessen, csak üdvözlő átirat átküldése határozatott, melyben az egylet örömet fejezi ki az iránt, hogy a kassaiak ma már önálló lövődevel dicsekedhetnek. Hiszen ha végig tekintünk főbb városaink, nem találunk olyat, mely még önálló lövő-helyiséggel nem bírna. Czelünk a testvéries egyesülés, a hazafias szellem ápolása és a czellövészet tökélyesbítése által a haza polgárainak védőképességének emelése; ezen magasztos czél mellett csak a mi egyletünk maradt oly hátra, hogy a működésére szolgáló önálló helyiséggel még nem rendelkezik, természetesen csak a kellő támogatás hiánya miatt. Remélünk azonban jobb időt s hiszünk, hogy derék városunk, mely a nemes törekvésű egyletnek mindenkor pártolója, rövid idő alatt szives támogatásával oly lendületet fog adni egyletünknek, hogy kassai lövész testvéreinket nemsokára nekünk is szerencsénk lesz hasonló ünnepélyre meghívhatni s ha az egylet önálló helyiséggel fog rendelkezni, azt is hiszünk, hogy a közönség köréből tömegesen fognak egyletünk zászlója alá sorakozni.

A közgyűlés után választmányi ülés tartott, melyen a lövőde megnyitásának napjára május 3-ika tűzetett ki, valamint meghatározatott, hogy lövészet a délutáni órákban minden vasárnap fog tartatni. A megnyitás napján a lövészet 9 órakor reggel veszi kezdetét s folytatatik déli 12 óráig; délben társas ebéd tartatik a lövőde helyiségében. Délután 2 órakor a lövészet ismét kezdetét veszi s folytatatik az esteli óráig.

Az osztrák-magyar marhavész egyezmény következő főbb pontokban oldotta meg azon kérdéseket, melyek a marhavész-törvénynek határozott elrendelő szakaszaival az osztrák és magyar kormányok között annyi félreértésre szolgáltatott okot.

1) Azon birodalom kormánya, melynek területén a marhavész gyanuja felmerült, a másik birodalom kormányát az esetről legot-tan táviratilag értesíti és lehető gyorsasággal a szükséges intézkedéseket és az eset megvizsgálását eszközöli.

2) Az illető kormányoknak szabadságukban áll ezen vizsgálatokhoz a helyszíne-re szakembert küldeni ki, annélkül azonban, hogy ez által a vizsgálat késleltessék. Ezen szakembernek a másik kormány közegei készséggel szolgálnak felvilágosításokkal és vele közösen fogják eszközölni a gyanús állatok megvizsgálását.

3) A vizsgálat eredményét azon kormány, melynek területén a marhavész gyanuja felmerült, haladéktalanul távirati uton közli a másik kormánynyal.

4) Ha a vizsgálat eredményeként kitűnik, hogy a marhavész gyanuja alaptalan, akkor a másik kormánynak nincs oka elővigyázati rendszabályokat alkalmazni.

5) Ha ellenben a vizsgálat a marhavész fennforgását állapítja meg, a másik kormány alkalmazni tartozik a vész behuzozlása ellen érvényes rendszabályokat.

6) Azon helyek, illetőleg piaci vidékek, melyekben a marhavész gyanuja felmerült a vész megszüntéig a szarvasmarha-, juh- és kecske-kivételre nézve zár alatt tartandók,

könyezni kezdett, mikor e különös hasonlóságot látta; nem tudta, hogy miként szőljen e nőhöz, a kit mindenkép leányának ismert s a ki ezt hidegen tagadta. A bírák elképvedve, megzavarodva néztek egymásra. Garranté elbeszélő egész életét. . . . Ő árva lány s örökké Indiában lakott.

Fölmutatta okmányait, melyek bizonyították, hogy egy Pondichéry-ben született Merval Julia nevű leány férjhez ment Garranté ezredeshez.

Elérkezett a végtárgyalás napja. Valamennyi ügyvéd meghívott. A parlament tagjai, kik a törvényeket alkották, már hajlandóknak látszottak Garranté és nejt e sajtószertü bajból kiragadni, mikor Servins belép s kézen vezet egy kis gyermeket.

Garranté e pillanatban ügyvédje oldalánál ült s mivel nagy volt a tolongás, fejét tenyerébe hajtá, hogy elérje arcát a kiváncsiak elől; így nem láthatta, mikor Servins belépett, hanem csak kezére téve érzett egy gyermek kezét s fülebe hangzott egy gyermek hangja:

— Anyám! ölelj meg engem!

Garranté hirtelen fölemeli szeméit s az előtte álló gyermeket rögtön felismerte; karjaiba ragadá s könyekkel és csókokkal árasztá el.

Clemenceban a nő és feleség ellen tudott állani, az anya elárulta magát.

A per ebben a pillanatban más fordulatot vett.

Garranté ügyvédje a maga részéről feladatni kérte a házasságot, melyet a halál már megsemmisített.

— Ne kérjétek — mondá ő hevesen — ne kérjétek vissza a sirtól azt, a ki már eltemetett, hagyjátok az élő nőt annál, a ki őt az életnek visszaadta; ehez csak neki van joga, nektek pedig csak a hullához!

Mind ez haszalan volt. Clemence kérte, engedjék kolostorba vonulni, nem hallgattak rá; tisztességes fogságra és azután első férjéhez való visszatérésre ítélték.

Fogsága letelte után csakugyan megjelent Servins házában fehére öltözve, vizsgálatlanul, a kétségbeeséstől elhalványodva. A salomban lépve, hol Servins családja körében várta — összerogyott. Mindent elkövettek felülésztésére, mi sikerült is, de csak ennyit tudott mondani:

— Visszaahoztam önnek, a mit elvesztett. . . . És meghalt.

Mielőtt ideindult, mérget vett be.

Garranté anyja oldala mellett még sokáig vonszolta örömtelen életét.

Ez egyezményt, mely az osztrák-magyar monarchia két birodalmának jogait a legteljesebb mértékben egyenlő méltánossággal karolja fel és veszi tekintetbe, annál nagyobb megnyugvással vesszük tudomásul, mert utmutatoul szolgál arra nézve, hogy mily irányban és szellemben kell jövőben az Ausztriát és Magyarországot közösen érdeklő ügyek rendezésében eljárni.

Hírek.

A király Szlavoniában. Pozsega környékén augusztus végén, vagy szeptember elején 20–25,000 emberrel nagy hadgyakorlatok lesznek, melyekben Ő Felsége a király is részt fog venni, ki ez alkalommal fogja először Szlavoniát meglátogatni. Pozsega városa a király méltó fogadására nagyban készül s e célra 25,000 frtot szavazott meg.

Eljegyzés. Dr. Tisza István, a miniszterelnök fia eljegyezte Mező-Nagy-Csányban unokahúgát, Tisza László leányát Ilonát.

A májusi előléptetés. A közös hadseregben a f. é. májusi előléptések száma — különösen a magasabb rangokban — igen jelentékeny. Kineveztetett 4 altábornagy, 16 vezérőrnagy, 44 ezredes, 56 alezredes és 80 őrnagy. Előléptetett pedig Weikard Ferencz tábornok, a 31-ik gyaloghadosztály parancsnoka altábornaggyá, Bischof Orestes lovag 52-ik gy.-ezredbeli alezredessé, Dörner Adolf 52-ik gy. e. őrnagy alezredessé, Illés Miklós 7-ik huszárserebeli őrnagy alezredessé, Spaur Burgstall János gróf 7-ik h. e. l. oszt. százados őrnaggyá, Leschke és Zepke 52-ik gy. e. főhadnagyok kapitányokká és Vizeky Tallián Zsigmond 52. gy. e. tiszthelyettes hadnaggyá.

Esküvő. Baross Kálmán megyei aljegyző szombaton délelőtt vezette oltárhoz Szegzárdon Rassovszky Paula kisaszszonyt, Albanich György kir. tanácsosnak unokáját.

Házasság. Hönig Gyula keresztiesi ispán szombaton, 25-én vezette oltárhoz Szt.-Dienesen Nagy Mariskát, Nagy Károly csakadnai kasznár leányát.

Uj jogtudór. Szombaton avatott fel a budapesti tudomány-egyetemen jogtudórrá Egr y Béla ügyvédjelölt.

Gyászjelentés. Alulírottak, valamint a széleskörű rokonság mélyen szomorodott szívvel jelentik a hön szeretet felelő, anyja, testvér, unokahug és rokon: Szandrielli Orestesné, szül. Ó-tagyosi Csapó Erzsébetnek rövid szenvedés és a halotti szentségek átjatos felvétele után f. hó 27-én d. u. 5 órakor, életének 50-ik évében történt gyászos kimutat. A boldogultnak hült tetemei f. hó 29-én d. u. 4 órakor fognak a halottas házból (szigetesi külv. Makár-utca 2. sz.) a budai külvárosi sírkertben örök nyugalomra tételni. Az engesztelő szentmiseáldozat f. hó 30-án d. e. 10 órakor fog az apácák templomában megtartatni. Az örök világosság fényeskedjék neki! Pécsatt, 1885. évi ápr. hó 27-én. Sandrinelli Orestes ny. cs. kir. őrnagy, mint férj. Hugó és Róza, mint gyermekek. Csapó Vilmos, cs. kir. kamarás, Báró Horváth Béláné, született Csapó Johanna, mint testvérek. Csapó Emilia, mint nagynénje. Csapó Dániel, mint unokaöccse. Báró Horváth Vilma és Róza, mint unokahugai és az összes rokonság.

Névpnap. P a t a k y Lucidus irlgalmasrendi házfőnök névpnapja alkalmából vasárnap az irlgalmasoknál fényes ebéd volt, melyben városunk intelligenciája nagy számban (30-on felül) vett részt.

Gyász hír. Keller György nyugalmazott tisztartó életének 76-ik évében hosszú fájdalmas betegség után f. hó 26-án M.-Herтелен elhunyt. Temetése tegnap d. u. 4 órakor történt. Nagyszámú rokonság gyászolja halálát városunkban is.

Tavaszi multság. F. hó 24-én, pénteken d. u. a Tetyén kedélyes tavaszi multságot rendezett néhány szeretetreméltó „mama”. A fiatalság az egész délutánt játszással töltötte, míg a mamák . . . örömmel gondoltak vissza azon szép időkre, mikor még ők is így játszottak — fiatal emberek társaságában. A játékban kifáradva az oszonnálás kezdődött. Véletlenül minden „urfiaska” a maga kiválasztottja mellé ülve, enyelgett, tréfalózkodt. Estefelé a fiatalság tánczra perült. A cigányoknak ugyancsak volt dolga. A volt lövédei helyiségben egész esti 11 óráig tartott a táncz. De még akkor nem végződött volna, ha a pikulás ki nem fogy a „szusz”-ból. Ott voltak a hölgyek közül: Dévényi Gábriska, Áronfy Ninus, Littke Kamilla és Jenni, Littke Marika, Moravetz Manfréd és Carla, Koharits Aranka, Nagy Flóra, Tallián Jenni, Friedl Toni és Aura, Hoffman Marika, Czierer Elekné, Koharits Károlyné, Talliánné, Dévényiné, Littkéné stb. A társaság azon reményben oszlott szét, hogy nemskóra ismét egy ily kedvesen eltöltött „légy ott”-ot fog rendezni.

Hymen. Folyó hó 15-ikén vezette oltárhoz Szigetváron Silberstein Sándor barestelepi kereskedő Engel Laura kisaszszonyt, Engel Vilmos baranya-sumenyi kereskedő leányát.

Helyreigazítás. Mult szombat azon híre, hogy Khál Elek I. éves joghallgató Nagykanizsán ma egy hete este 1/2 11 órakor hatlövétű revolverrel föbe lötte magát, mit mi egy szerkesztőségünkhez czímett, Nagykanizsán, f. hó 23-ikán keltezett „Szerkesztő Nándor tanuló” aláírással ellátott levelezési lap után jöhiszemlég és sajnálkozva irtunk, mint örömmel értesülünk, minden alapot nélkülöz. Khál Elek úr, mint ez edes atyjához küldött leveléből és táviratából s hozzánk 27-ikén irt leveléből is kétségtelen, él és kívánjuk, hogy éljen is soká. A „Szerkesztő Nándor” név alatt rejtőző hitvány felütlő kipuhatólására Khál Vendel ügyvéd úr megtette a szükséges lépéseket.

Övönő választás. Filep Zsuzsika kisaszszony képesített övönőt, Filep Endrének, a „Mohács és Vidéke” főmunkatársának leányát a beregmezei közművelődési egyesület az Oroszvégen felállított kisdudóvó intézetbe övönőnek választotta.

A paksi önkéntes tüzoltó egylet főparancsnoka: Flórián István, ki az egylet élén hat évig állott, állásáról üzleti elfoglaltsága következtében lemondott. Az egyesület Flórián urat tiszteletbeli főparancsnoknak, helyébe tényleges főparancsnoknak pedig Rudnyánszky István bárót választotta meg.

Véres verekedés volt vasárnap éjjel után 1 órakor a kigyó-utca egyik nyilvános házában. Petrovics Ferencz mészáros-segéd egy Ács József nevű inással összekapván, ezt derekasan megütölte, mire Ács zsebkésével Petrovicsot jobb és bal mellén baltkarján és hasán megszurta. Petrovics reggel 1/4 órakor hordágyon szállított haza s ott ápolatják. Állapota igen aggasztó. Ács átadatott a királyi ügyészségnek.

Ítélet kihirdetés és kivégzés. Borsos József és Dakos Sándor bűnügyében hétfőn reggel 7 órakor hirdettetett ki a pécsi kir. törvényszéken a kuria ítélete, mely egy a Kasper Pál és Rapó Éva meggyilkolásával vádolt Dakos Sándornak mint a Kasper Pál meggyilkolásában és megribálásában résztvevő Borsos Józsefnek kötélt által való halálát helybenhagyta, mely ítéletet Ő Felsége a kegyelmi tanács ajánlata alapján Borsos Józsefre vonatkozólag életfogytig tartó börtönnre változtatott át, Dakos Sándor halálos ítéletét pedig helybenhagyta. — Az ítélet felolvasása alatt a két bűnösön megindultság nem volt észrevehető. Megkérdezettvén, hogy az ítélet megértették-e, Borsos igenüléig válaszolt s az ítéletet megköszönte, Dakosnak azonban, miután azt mondá, hogy a „végét” nem értette, Szikszay János elnök az ítélet

még egyszer megmagyarázá. Az elítéltek elvezettetvén, Dakos a terem ajtajánál könyvezni, kívül a folyosón pedig, míg lánczaizt kezére és lábára felrakták, keservesen szokni kezdett. Dakos innen egyenesen a szíralomház számára kijelölt czellába vitetett, hol sokáig nárt. Mindenekelőtt az éhség jelentkezett nála, enni és inni kért és kapott is reggelire kávét, peccenyét, frankfurter kalbászt, sörte, bort, déiben rendes ebédet borral, peccenyével, a nap többi folyamán inkább csak ivott, mint evett és jöllehet tekintélyes mennyiségben ivott (4 félliter bort és 5 félliter sörte) nem volt rajta észrevehető. Délelőtt még daczos volt, kárhóztatta bírát, a vallási vizsgatálasra, mit Bús Lajos peccenyári református lelkész nyujtott neki, nem igen haligatott, de midőn anyja és 2 nőtestvére meglátogatták, kik őt a reakjok hozott szegyezéret kárhóztatták, egészen megváltozott. Anyjától és testvéreitől egyenként bocsánatot kért s meglő bocsut vett. Távozásuk után fokozatosan magába szállt, beismerte, hogy hibázott, sőt beismerte azt is, hogy a gyilkos ő volt s hogy macakászból tagadta eddig tettét, az Urvacsorát azonban nem vette magához. Az egész éjet alvás nélkül töltötte. Reggel 6 órakor egészen nyugodt volt, 1/2 7-kor azonban, midőn a szokatlan sürgés-forgásra figyelmes lön, nyugtalankodni kezdett és sötét sejtjelem szállta meg lelkét. Midőn pont 7 órakor kivezeték, egészen magán kívüli állapotban volt, arczével elfödve keservesen sirt, egyre Isten nevéit hangoztatva. A vesztőhely elé állítva, mely egy ölynyél valamely magasabb egyenes oszlop volt, előtte alacsony állvánnyal, felül és alul egy-egy kapocszal, oldalt létrával és mely mögött Kozarek a hóhér két segélfőde állott, Váry bíró felolvasta az ítéletet, melynek első szavaira az elítél kezéit arczáról levevén, maga elé bántult, majd ismét elfőde arczát. Az ítélet elhangzása után Szolnay György királyi ügyész a hóhért kötelessége teljesítésére szólítván fel, Kozarek Dakoshoz lépett, segédei az elítél kezét, lábát összekötötték, az állványra felemelték, az egyik segéd kezével az oszlophoz szorítá, hogy egyenesen álljon, Kozarek nyakába illeszté a hurkot, labai alól az állványt elvették, a hóhér segédok az alsó kötéletet meghúzták és Dakos Sándor megszánt létezni az emberi társadalomra nézve. A szívervés megszűnése 7 óra 22 perczkor konstaltatott, midőn is Bús Lajos lelkész meglő rövid imát mondott a kisenvedett lelkekért. A hullá 7 óra 52 perczkor vettetett le a bitőfőrről. A boncolás 2 óra múlva, a temetés pedig este történt. A nézők, kik mindnyáján az intelligens osztályhoz tartoztak, körülbelül 200-an voltak.

A duna-zsekső összeütközés. A „Neptun” személyszállító hajónak Duna-Zsekső mellett egy csónakkal történt összeütközéséről, mely esetről a fővárosi és vidéki lapok több téves adatot közöltek, legilletékesebb forrásból a következőket említhjük meg. Az összeütközés közvetlen a part mellett történt. Hogy az be fog következni, a hajón nem volt előre látható, minek kikérülésére elég idő lett volna, annyival is inkább, mert a hajó — gépezete megállítatván — a leglassabban haladt előre; azonban a csónakon ülők, számszerint 11-en, (közöttük egy 3 éves fiu, egy 24 éves bárgyu legény, a többi asszony és leány) a veszedelmet látva, a legválságosabb pillanatan elvesztették lélekjelenlétüket, az evezéssel felhagytak s a hajó közelebe sodortatva mindnyáján a csónak egy oldalára hűzódott, minek következtében az — egyszemélyt vesztve — felborult s két asszony (Mózes Ferenczné és leánya Csombor Andrásné) a vízbe fullt, a többiek kimentettek. A parton ez alatt roppant tömeg gyűlt össze, iszonyuan zajongva és fenyegetőzve, mit Perczel Miklós, Baranyamegye főispánja, (ki épen a „Neptun”-on Bajára szándékozott) hallván, felemeltette az addig zárva tartott hajó-korlátot, kilépett — egyedül — a dűhögők közé, megismerteté magát s elilapította és rendre hívta fel a tömeget, meg-

igérvén, hogy a dolog meg fog vizsgálatni s ha a kapitány hibás, meg is fog büntetni. A szép szónak engedtek az ingerült emberek, amennyiben a hajót nem rohanták meg, de folyton a kapitány kiadatását követelték, mit a főispán természetesen megtagadott. Már vagy tíz percig tartott a zajongás s a főispán már végkép belerokkolt a csillapításba, minek amugy is csak azokra volt hatása, kik azt hallották; e közben a tömeg folytonosan szaporodott s a zaj és fenyegetés fokozódott, mire a főispán — nagyobb bajtól tartva — maga is visszalépett a hajóra. Az ingerült tömegből csak egy ember merészkedett utána a hajóra tolakodni, kit azonban a főispán — vállon fogva — visszatartoztatott és öt tette következményeire figyelmeztetvén, szép szóval távozásra bírta, majd a kapitányt indulásra hivta fel, mit az rögtön meg is tett. Ezután Perczel Miklós figyelmeztetése a kapitányt, hogy, mivel a jegyzőkönyvnek felvétele Duna-Szekescsön lehetetlen volt, ennek Baján okvetetlen meg kell történni. A kapitány teljes készséggel engedett e kívánságnak és megérkezvén Bajára, a főispán vele kocsira ült s egyenesen a városházára hajtatott, megkérve Drescher Ede polgármestert, hogy a jegyzőkönyv felvételére egy rendőrtisztviselőt küldjön ki, mit a polgármester a legnagyobb előzettséggel meg is tett s a jegyzőkönyv a hajón felvétel. Közben a főispán sürgönyileg felhivta a mohácsi szolgabíró, hogy haladéok nélkül ejtse meg a helyszínen az elővizsgálatot, mi meg is történt. Jellemző, hogy a fájdalomban és dühében tájékozottság felingerült tömeg közül egy sem volt, ki az egyedül közjük lépő főispánt csak egy durva szóval is illette volna. Csendörnek az egész jelenet alatt nyoma sem volt.

Az országos kiállítás megnyitási ünnepélyén való részvételre a külföldi kormányok részéről . . . . . porosz földművelési miniszteren kívül április 25-ig a következők jelentkeztek: Robillant gróf olasz nagykövet és neje, Bogicevics szerb követ és neje, Lobanoff herceg orosz nagykövet, Neriman kán persai követ, Reuss herceg német nagykövet, Aeppli Arnold svájci követ, Francis János észak-amerikai követ és neje, S ad u l l a pasa török követ, d' A n e t h a n báró belga követségi tanácsos, don Augusto Conse spanyol követ és monsignore Van utelli apostoli nuncius.

Ismét párbaj. Folyó hó 19-én délután, mint a „Tolnamegyei Közlöny” írja, Szegszárdon véres kimeneteli kard-párbaj folyt le Nagy István arvaszéki gyakornok és Hartmann Illés E. ügyvédjelölt között, mely az utóbbi súlyos megsebesülésével végződött. A párbajra heves összezöllalkozás adott okot.

Pusztító árvíz. A Rába folyó, melynek szabályozásáról a kormány által befejlesztett törvényjavaslat bizottságilag már letárgyalta, Győrmegegyben márczihidnél f. hó 24-ikén a töltést átszakítván, a Marczal-völgyet, a sopronmegyei balparti szakításon át pedig a Felsőtő közt elborította. Eddig Győrmegegyben 22000 hold jobb minőségű rét s 7500 hold szántóföld, (miből 2500 hold vesztés) áll viz alatt s minthogy a viznek n i a e s lefolyása, e terület viz alatt is fog maradni. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy Győrmegegyben emberélet és falvak nincsenek veszélyben. Sopronmegegyben az előtött terület sokkal nagyobb s egész falvak viz alá kerültek.

Vízbe fult. Duna-Szekescsön, mint a „Mohács és Vidéke” írja, f. hó 14-ikén este Páling János a Dunába esett és belefult. Holttestét mind ez ideig nem fogták ki.

Színészeti Tolnamegyében. Szegszárdon Balog társulatának távozás után Ligeti Istvánnak 25 tagból álló dráma-, vígjáték-, népszínmű- és operette-társulata ma 29-én kezd meg előadásait. A társulat elzörtlő Kalocsán működött, még pedig sikerrel. — Pakson S i m á n d i színgazgató jeles erőből álló társulata nem részesül a megérdemelt pártolásban. — Tolnáan egy 16 tagból álló

német színtársulat működik folyton telt ház előtt.

Erdőégetés. Püspök-Szt.-Lászlón, mint levelezőnk írja, f. hó 20-ikán egy özvegy asszony a szántóföldjén levő gazt egy halomra hordta s azt meggyújtá, de oly közel — alig 10 méternyi távolságban — az erdőhöz, hogy a láng a meglehetősen nagy szél közvetítésével az erdőbe kapott, melyből körülbelül 40 holdnyi terület leégett. A szegény asszony rémülteben a tűzbe ugrott, honnan csak nagy nehezen lehetett kimenteni.

Kikerülte az igazságszolgáltatás kezét. Tóth Mária nagyharsányi lakos, ki, mint annak idején megirtuk, atyját és anyját baltával agyonütötte, testvérét megsebezte s választóvizet ivott, a szenvedett belső sérülések következtében hosszas kínfodás után meghalt csütörtökön éjjel. A törvényszéki boncolás szombaton ejtett meg.

Aradi Gerő színtársulatával Baján vasárnap kezdette meg az előadásokat. Mint a „Színészek Lapja” írja, a társulat biztositására Gyöngyi Izso 16 előadásra 75 bérletet íratott alá 12 fűjával s így jó saison remélhető. A társulati tagok havi illetménye összesen 3764 frt.

A kaposvári loárvérse, mely, mint már ismételtelen közöltük, f. hó 13-ik és következő napjain tartott, összesen 278 ló jelentetett be; ezek közül elő nem vezetett 15 darab s így tényleg árverés alá került 263 ló. (A múlt évben bejelentett 334 ló közül csak 245 db lón árverés alá bocsájtva.) A vevők száma a múlt évhez viszonyítva csökkenést mutat, valamint a vételkedv is. A 263 ló közül árverésen eladott 76, azonban a visszamaradó 190 közül is több eladott magán uton. Az árak következőleg alakultak: eladott 200 frt 4 db, 300-ig 23 db, 400-ig 13 db, 500-ig 14 db, 600-ig 6 db, 700-ig 6 db, 800-ig 2 db, 900-ig 4 db, 1000-ig 2 db, 1000 frton felül 2 db. A 76 db-ért befolyt összesen 33,690 frt; az átlag-ár 444 frt. A legmagasabb ár 1320 frt, a legalacsonyabb 120 frt volt. A magán-uton eladottakkal együtt eladott 145 db ló 64,390 frt vételárért. Az árverező vevők összebeszéltek s egymás ellen nem igérvén, az árakat lenyomták. A katonaság alig vett részt a vásárlásban. Kaposvár lakói legnagyobb részt igen kapzi módon jártak el, amennyiben a lakásokért és istállókért halatlan magas árakat követeltek és szedtek.

Széchenyi könyvtár. Hogy mily gazdag az országos muzeumban elhelyezett Széchenyi könyvtár, csak most tünik ki, midőn a könyvtár állapotáról a tisztviselők által Majláth Béla könyvtár ör. vezetés alatt az 1884-ik év végén felvett adatokba betekintheünk. Ezek szerint van a könyvtárban 125,000 mű 205,000 kötetben 30,000 értekezés (dissertatio) 20,000 apró nyomatvány, 7000 kötet hírlap, 865 ösnyomatvány (incunabulum.) 16,250 kézirat, 80,000 okirat és 15,310 fa-, aczél-, réz- és kőnyomat, vagyis összesen 374,425 különféle tárgy.

Sok hüho semmiért. Martonfán f. hó 19-én, mint levelezőnk írja, egy jómódu paraszt gazdának azt adták értésére, hogy pinczejében rablók vannak. Nosza támadt e hírre ijedség. Csakhamar az egész falu talpon volt s felfegyverkezve siettek a rablókat megcsipni. A helyszínére érve, a pinceajtót megkísérelték kinyitni, az azonban nem engedett. Bizonyos, hogy bent vannak a rablók! A felfegyverkezett had lélekzet-fojtva fülelt, de a pince belsejéből semmi nesz sem hallatszott. A „rablók” meg se mochezantak. Szerencsére egy nyílásra találtak, melyen — nem minden szivdobogás nélkül — benézve, bámulva látták, hogy a pinczében senki sincs s hogy a bemenetelt az gátolja, hogy az ily ajtóknál közönségesen alkalmazni szokott keresztfa valami módon az ajtót belülről eltorlaszolta, mi azután egy — a tetőn bemászó b á t o r ember által a tulajdonos és a felfegyverkezett tömeg nagy megkönnyebbülésére szerencsésen eltávolították.

A falun vagy pusztán lakóknak nem ajánlható eléggé, hogy a háznál mindig kész-

letben legyen egy doboz Brandt R. gyógyszerész-féle svájci labdacsk, hogy a rögtön föllépő bajokban (székrekedés, kólíka, vértolulás, máj- és epebajok stb.) e biztos és legkisebb fájdalomt sem okozó házi gyógyszer (egy doboz ára 70 kr. a gyógyszerárakban) azonnal használhassák. Minthogy Magyarországon Brandt R. gyógyszerész svájci labdacskainak különféle utánzatjai léteznek, arra kell gondosan figyelni, hogy minden dobozon, czégjegyül, egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása meglegyen.

Vegyes hírek. Vogronits Antal veszprémi kanonok a kaposvári templom belső felszerelésére 100 forintot adományozott. — Miksevics Lajos, Somogy megye főispánjának: Jankovich Lászlónak 33 év óta gazdasziszte, meghalt 18-án Szt.-Györökben Mezzes vidéken közbecsülésben állott. — T a k á c s Gábor szegszárdi kincstári postatiszt f. hó 21-én vezette oltárhoz Debuly Emma kisaszonny Szegszárdon. — G ö r g ö r s z á g b a n mult szerdán történtek a képviselőválasztások, mely alkalommal a külügyminiszter megbukott. A választás eredménye az ellenzéknek kedvezvén, a kabinet lemondott. — L o n d o n b a n a tengernagyi hivatal épületének egyik szobájában 23-án d. e. robbanás történt, minek következtében egy tisztviselő súlyosan megsebesült. — A f i u m e i t o r p e d ó - g y á r b a n az angol kormány 220 torpedót rendelt meg. — Z e y k Károly Alsó-Fehérmegye főispánja, az 1848-ki miniszteriumban osztályfőnök, volt képviselőházi alelnök és belügyminiszteri államtitkár meghalt Nagy-Enyeden. — A b e l ű g y m i n i s z t e r Török János budapesti főkapitány javaslatára Temesvár városának főkapitányát, Dragovicsot a fővárosba rendelte, hogy az orsz. kiáll. ideje alatt a rend fenntartásában közreműködjék — K a n s a s b a n a Mélicin folyón óriási, eddigelé ott nem észlelt nagyságu víztöreser képződött, mely áradást okozván, a folyó völgyében 500-nál több házat megsemmisített. A hullámokban számos ember s igen sok háziállat nyomtalanul eltűnt. — P o r o z s z a g o t a budapesti orsz. kiállítás megnyitásán dr. Lucius földművelésügyi miniszter fogja képviselni. — F e h é r József kanonok-plébános Sümegen meghalt 21-én végegyengülésben. — H o r v á t Márkó 67 és neje Hegedűs Mari 63 éves nagyatádi lakosok f. hó 21-én mindketten jobblétre szenderültek. 45 évig éltek együtt boldog házasságban s most még a halálban is egyesültek — M i h á l f y Ferenccs bajai kerületi iskolai tanár eljegyezte Zomborban Miklósváry Janka kasszonny. — A l s ó - T e n g e l i c z e n (Toln.) az urasági istálló f. hó 19-én kigyaladt s 19 drb urasági ló s 16 darab, a cselédke tulajdonú képező szarvasmarha bennégett. — A m. kir. pénzügymin. Wangler Mátyas számgyakornok Toln. állami adóvéghajtójává nevezte ki. — F e l s ő - N á n á n Janson Konrád községi másodbirót orvadászatot agyonlőtték. — N i m e s b e n (Franciaországban) a színház 21-én reggel teljesen leégett.

Irodalom.

Dr. Toldy László, a budapesti kereskedelmi akadémia tanára egy új, életerős és életrevaló vállalkozással lépett fel. „Közérdek” címmel indított meg egy közgazdasági és társadalmi hetilapot, melynek hivatásos házáknak ugy anyagi, mint kulturális haladásának szolgálna. E lap tehát nem csupán h é z a g p ó l t ó k ö z l ö n y m i n d e n k ö z s é g é s t ö r v é n y h a t o s á g, minden bank, takarékpénztár, hitel-egylet, gyári és ipartelep, kereskedők és iparosok számára, hanem egyszersmind a kaszinók, olvasókörök számára is, valamint azon magán embereknak, kik érdeklődnek a közügyek iránt. Igen fontosnak, történelmi jelentőségének tartjuk azon cikksorozat megindítását, mely hivatva van egymástán leírását, megismertetését adni az ország valamennyi gyár- és ipartelepének. — Különb-

beszéljen maga az eddig megjelent két szám tartalma, mely bizonyítékul szolgál arra, hogy e lap komoly és méltó modorban lesz szószólója közérdekeinknek. — Az első számban a következő cikkek vannak: Programmunk. — Vámpolitikai helyzetünk. — Szebenmegyei határozata. — Az 1885-iki budapesti országos kiállítás. — A Ganz-gyár. — Az „Ádria.” — A budapesti kereskedelmi és iparkamara a szabadalmakról. — Fővárosi ügyek. — Kiállítási ügyek. Közgazdasági hírek. — Társadalmi hírek. — Külföldi szemle. A 2-ik szám tartalma: Programmunk. — Munkás lakások. — Az erdélyi közművelődési egyesület megalakulása. — A lánchíd-vám leszállítása. Az 1885-iki budapesti országos kiállítás. II. — A Ganz-gyár Budapest. II. — Fővárosi ügyek. — Kiállítási ügyek. — Intézetek gyűlései. — Közgazdasági hírek. — Társadalmi hírek. — Külföldi szemle. — Hirdetések.

Az „Ország Világ” 17-ik (ápr. 25.) száma is, mint rendszeren, rendkívül gazdag tartalommal s szebbnél szebb képekkel jelent meg. A közlemények következők: „Bojtor Kamill utazása,” humoros elbeszélések Rákosi Viktortól; „A nyugalom” költemény Petri Mórtól, a fiatal költői nemzedék ez egyik legtehetségesebb tagjától; „A lég lakóiról,” szellemes természetrajzi csevegés Lévy Sándortól; „A falu urai,” Tolnai Lajos regénye; „Miért veszekszik az angol meg a muszka,” alapos ismertető cikk az angol-orosz viszályról, Szokolay Kornéltól; „Egyedül,” Burow Julia költeménye, B. Büttner Lina szép fordításában; „Hogy ment baba az öreg Plunkett” Bret Harte kaliforniai beszélye; „Tavaszi dal,” költemény Palágyi Lajostól; „A hét története,” Székely Huszártól és számos képmagyarázat. A művészi kivitelű képek közül megemlítjük a következőket: „A csárdás,” Greguss Imre remek festménye után, „A cigánypurdó,” „A libapásztor-leány,” Tavaszsi kép stb. Végül nagy gondal szerkesztett, változatos rovatok: Tudomány és irodalom, színház és művészet, újdonságok, könyvpiac, vidéki élet, sport, hymen, gyászrovat, innen-onnan, rejtvények. — Az „Ország-Világ” előfizetési ára január—decemberre 10 frt, január—júniusra 5 frt, április—júniusra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, gránátos-éteza 6-ik szám.

Megrendelési felhívás az „Angyal és ördög” című beszély-kötetre. „Az asszony, ha angyal” és „Az asszony, ha ördög” című két beszélyemet fenti közös czímen sajtó

alá rendeztem, szándékomban lévén június hó folytán nyilvánosságra bocsátani. Tartalma 12 nyomott ivnyi lesz. Előfizetési ára: 1 frt. A készpénzzel vagy egyszerűen névalírással eszközölt megrendeléseket lehetőleg gyorsan, de május 15-éig okvetlenül kezemhez kérem juttatni, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozódhassam. A szives gyűjtőknek 5 megrendelt példány után tisztelet-példányt adok. Nagy-Kanizsán, 1885. ápril 9. Szalay Sándor a „Zalai Közlöny” szerkesztője.

Gabona-árjegyzék

Pécs sz. kir. városában 1885. évi ápril hó 25-én tartott hetivásárról.

	100 kiló ára.
Buza:	jó . . . . . 9.—
	közepeszerű 8.50
	legalábbvaló . . . . . 8.—
Kétszörös:	jó 7.60
	közepeszerű 7.20
	legalábbvaló . . . . . —
Rozs:	jó . . . . . 7.—
	közepeszerű 6.80
	legalábbvaló . . . . . —
Árpa:	jó 6.80
	közepeszerű 6.50
	legalábbvaló . . . . . —
Zab:	jó 7.20
	közepeszerű 6.90
	legalábbvaló . . . . . —
Kukoricza:	jó 6.50
	közepeszerű 6.20
	legalábbvaló . . . . . —
Hajdina	. . . . . 7.—
széna	. . . . . 2.70
Szalma	. . . . . 1.40

A pécsi sertéshizláló társaság heti tudósítása.

Felhajtás: 146 darab kövér, 86 félkövér, 22 lb sovány disznó, 293 db süldő.

Árak: kövér disznó, minőség szerint 42—45 kr klg.-kint. Félkövér 40—42 krájezár páronként — klg. páronként 75 klg. ételsúly leszámításával. Sovány disznó — kr.

Süldők: — kr. klg.-kint élsúlyban.

Kukoricza ár 5 frt 90 kr. mm.

VASUTI MENETREND.

A Budapest-Dombóvár-Üszöghi vonalon:		
Budapestről indul	a 302. sz. vonat regg-1	8 ó. 15 p.
Pécsre érkezik	" " " " d. u.	5 " 35 "
Pécsről indul	" " " " " " " " " " " "	5 " 55 "
Az Üszögh-Dombóvár-Budapesti vonalon:		
Pécsre érkezik	a 301. sz. vonat d. e.	10 ó. 15 p.
Pécsről indul	" " " " " " " " " " " "	11 " 05 "
Budap.-Kelenföldre érkezik	" " " " " " " " " " " "	este 8 " 18 "
A Mohács-Barcsi vonalon:		
Budapestről indul	az 1. sz. vonat reggel	8 ó. 15 p.
" " " " " " " " " " " "	a 11. " " " " " " " " " "	este 7 " 45 "
Pécsre érkezik	az 1. " " " " " " " " " "	d. u. 5 " 46 "
" " " " " " " " " " " "	a 11. " " " " " " " " " "	reggel 7 " 58 "
Pécsről indul	az 1. " " " " " " " " " "	d. u. 6 órakor
" " " " " " " " " " " "	a 11. " " " " " " " " " "	reggel 8 " 10 "
Barcsra érkezik	az 1. " " " " " " " " " "	este 8 " 17 "
" " " " " " " " " " " "	a 11. " " " " " " " " " "	d. e. 10 " 59 "
A Barcs-Mohácsi vonalon:		
Barcsról indul	a 2. sz. vonat reggel	8 ó. 20 p.
" " " " " " " " " " " "	a 12. " " " " " " " " " "	d. u. 5 órakor.
Pécsre érkezik	a 2. " " " " " " " " " "	d. e. 11 " 02 "
" " " " " " " " " " " "	a 12. " " " " " " " " " "	este 7 " 21 "
Pécsről indul	a 2. " " " " " " " " " "	d. e. 11 " 17 "
" " " " " " " " " " " "	a 12. " " " " " " " " " "	este 7 " 36 "
" " " " " " " " " " " "	a 16. " " " " " " " " " "	reggel 6 " 10 "
Mohácsra érkezik	a 2. " " " " " " " " " "	d. u. 1 " 54 "
" " " " " " " " " " " "	a 12. " " " " " " " " " "	éjjel 10 " 07 "
" " " " " " " " " " " "	a 16. " " " " " " " " " "	reggel 8 " 58 "

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Fekete Mihály.

Kis hirdetések.

Fiatal ember a fő-utca közelében külön bejáratú szobát s egyuttal teljes ellátást keres. Szives ajánlatok e lap kiadóhivatalához intézendők.

Gyakorlott nevelő oktatásra ajánlkozik További felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

Egy malom két köre eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Egy magyar diszmente, kalpag stb. jutányos áron eladó. Hol? megtudható a kiadóhivatalban.

16488.

1884. Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. ügyészség végrehajthatónak Herger Mátyás dardai lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 131 ft 57 kr. tőkekövetelés mint rabtartási költség követelési és bünvádi eljárási költség, valamint jelenlegi és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a dardai kir. járásbíróság területén lévő, Dardán fekvő, a dardai 104. sz. tjkvben felvett 104. sz. házra egészen az 1881. LX. t. cz. 156-ik §-a értelmében tehát Wiganđ Évát illető felerészre is 400 frtban, ugyanazon tjkvben felvett 1/4 teleknek, aránylagos legelő illetőségnek Hergert Mátyást illető felerészére 520 frtban, ugyanazon tjkvben felvett 945 új 1552 régi hássz. szőlőnek ugyanazt illető felerészére 98 frtban ezenem megállapított kikiáltási árban az árverés elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1885. május 26-án d. e. 10 óraja Dardán a község házában tüzetik ki.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 40 s 52 ft, 9 ft 80 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. November hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 18. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kézhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben és pedig: az elsőt az árverés napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 3 hónap alatt, az utolsó részt ugyanazon naptól számítandó 6 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt az 1881. évi December hó 6-án 39415/I. ik. sz. a. kelt rendeletben

előírt módon a pécsi kir. adóhivatal, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg megálapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóságnál (Apáczta-utca 2. sz.) és Darda község előljárásiágánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentirt tjkvben feljegyeztetni, ezen árverési hirdetmény egy példánya a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett, az árverési feltételek pedig megtekinthetők végett egy-egy példányban Kis-Dárda, Belye, Daróc, Laskó, Laskafalu szomszédos helyiségekben a helybeli szóköz szerint azonnali körözés végett a nevezett községek előljárásiágához megküldetni és tekintve, hogy a kikiáltási ár 300 frtot meghalad, ezen árverési hirdetménynek törvényszerű kivonata a lapban leendő közzététel végett végrehajtható ügyvédjének kiadni rendeltetik, a ki utasítatik, hogy a közzétételt igazoló lappeldányt az árverés foganatosítására kiküldöttnek adja át.

Ezen árverési hirdetmény az egyidejűleg megállapított árverési feltételekkel együtt az 1881. évi LX. t. cz. 153. §-a intézkedéséhez képest a keresetre hozott első végzésre előírt szabályok szerint: Zsolnay György kir. ügyész az árverési hirdetményi kivonattal, Herger Mátyás és neje Wiganđ Éva dardai lakosoknak, Baranyamegye árvaszéke, dardai takarékpénztár, özv. Herger Mátyás dardai lakos, Bolgár Kálmán pécsi lakos, Payer Anna f. Tranczi Ádámné, Payer János albertfalui lakosok, Darda község egyeteme, pécsi kir. adófelügyelőnek, Darda község előljárásiágának, mint a hol az elárverezendő ingatlan fekszik, a felsorolt szomszédos községek előljárásiágának kiadni rendeltetik.

A pécsi kir. törvényszéknek, mint telekkvi hatóságnak 1884. decz. 19-én tartott üléséből.

Kiadta:

Dr. Ballus,

kir. törvényszéki jegyző.

Arverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vörös Mari végrehajtatónak Sandó István végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléka ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Kákics község határában fekvő, a kákicsi 22. sz. telekjegyzőkönyvben felvett 19. sz. ház, udvar $\frac{1}{4}$ telek, legelő-erdőilletőségre $\pm$ 160 és 189. hszsz. részletekre az árverést 421 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885-ik évi június hó 22-ik napján délelőtt 10 órakor Kákicson a község birói házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 42 frt 10 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 18. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1885. évi mártius hó 20. tartott üléséből kiadta:

Visy Pál,

kir. törvényszéki jegyző.

1081

Ruha-szövetek

egyedül tartós gyapjuból egy közép nagyságu érfi számára

egy öltönyre	jó gyapjuból 4 frt 96 kr.
3-10 métert	jobb " 8 " — "
számítva.	finom " 10 " — "
	egész finom 1 " 40 "

Utazó plaid-ek darabja 4—5—8—12 frt. Igen finom öltönyök, nadrágok, felöltők, kabát és esőköpeny-szövetek, borzas, szőr-pokrócz, katoná, kamgarn, cheviot-szövetek, trikók, női és billard fedő, peruvien, doszking-szövetek kaphatók

alapított **Stikarofszky János** 1866-ban.

gyári raktárában Brünben.

Minták, szabómesterek számára mintalapok és 10 frton felül utánvételi megrendelések ingyen küldetnek.

Allandó posztó-raktáram több mint 150.000 frt értékű és magától értetik, hogy nagy üzletembem sok 1—5 méter hosszású maradék-szövet található, melyeket igen leszállított előállítási árakon vagyok kénytelen elárítani. Minden értelmes ember beláthatja, hogy ily kis maradékokból mintákat küldeni nem lehet, mert akkor belőlök nem maradna s így tiszta szédelyes, ha posztó-üzletek maradék-mintákat hirdetnek, mert ily esetekben a posztó minták egyes darabkákból és nem maradékokból származnak s az ily eljárás czéljai igen megfoghatók.

Maradékok, melyek nem tetszenek, kicseréltetnek vagy a pénz visszaküldetik.

Levelezések elfogadhatnak német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

Leggyorsabb és legolcsóbb

személyszállítás

AMERIKÁBA

kétszer hetenként

a brémai kitünő délnémet Lloyd

császári német posta és

gyorsposta gőzöse által

a nm. bécsi cs. kir. helytartóság

által engedélyezett

Soekl Móríczy

főügynöksége közvetítésével

Bécs I., Postgasse Nr. 6.

Minden tudakozódásra azonnali választ adatik.

Magyar-Jelzálog-Hitelbank 4⁰/₁₀₀ nyeremény-kötvényei á 100 frt.

Legközelebbi húzás:

1885. évi május hó 15-én.

Főnyeremény:

50000 frt.

Minden nyeremény-kötvény még az esetben is, ha már visszafizetve van, vagy nyere-ménynyel kihuzatott, minden további nyere-ményhuzásoknál tovább játszik, úgy hogy avval későbbi huzásoknál ismét nem csak egyszer, de többször is nyerni lehet.

Ezen nyeremény kötvények kaphatók

Schapringer J.

901

váltóüzletében Pécsen.

Elaóház.

Közel a sétáthézh

7 utczai szobából álló
sarokház,

— két uri lakásra beosztva, —

minden hozzávalóval együtt 2256 frt örökös
káptalanpénzzel 6%, 6950 frtért szabad
kézből eladó. (Bővebbet a kiadóhivatalban.)

Mária-Celli

Gyomor-Cseppek,

jeles hatásu gyógyszer a gyomor minden bantalmái ellen és felülmulthatlan az étvágy hiány, gyomor gyengeség, rosszszagu lehellet, szelek, savanyu felbőfögés, kolika, gyomorhurut, gyomorégés, huygöképződés, tulsagos nyalkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főfajas (ha az a gyomorbol ered), gyomorgörcs, szék-szorulat, a gyomornak túl-terheltsége étel és ital által: gilisztá, lép- és máj-betegség, aranyeres bantalmak ellen.

Egy üvegcsé ára használati utasítással együtt 35 kr.

Központi székeldési raktár nagyban s kicsinyben

BRADY KÁROLY.

„az őrangyalhoz” ezimzett gyógyszerárában Kremzierben, Morvaországban.

Kapható Pécsen: Kovács M., Sipőcz István, Balázs urak és az Irgalmasok gyógyszerárában Sandon: Keller N. urnal. Pécs váradon: Dvorszky Béla gyógyszerárában. Szászvár: Baltha László gyógyszer. 26—1. 1051

RUSTON PROCTOR és TARSÁ

BUDAPEST, Nádor-utca 39-ik és 41-ik szám

ajánlják világhírű és mindenütt a legelső díjakkal kitüntetett

gőzmozgonyokat

fa- és széntüzelésre,

szalmatüzelő-

gőzmozgonyokat

gőzcséplőgépeket

legtökéletesebb szerkezetben

és legújabb

lényeges javításokkal

ellátva,

leszállított árakon és a legelfogadhatóbb fizetési feltételek mellett.

Továbbá: járgány-cséplőkészleteit, malmokat, valamint mindennemű gazdasági gépeket s eszközöket.

Arjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

1067

Képviseelő Péccsett:

H a b e r é n y i P á l

P A C H E R E

PÉCSETT,

Széchenyi-tér 17-ik számú bazár alatt.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani nagy gyári raktáramat a legjobb minőségű csehországi közönséges táblaüvegekből, a legelső minőségű belgai szolin táblaüvegekből, tető-tábla és tükörüvegekből, színezett matt és díszes mintázott üvegtáblákból, az utóbbiakat a legújabb izlés nagyon fölkarolta és általános közkedveltséggel alkalmazzák szárnyas szalon-ajtókba, könyvszekrényekbe és díszablakokba, továbbá képkereteknek való faragott fekete fa aranydíszítéssel és aszinyozott léczekből. Felvállalok mindennemű üveges munkákat u. m. új épületek teljes beüvegezését, melegágyak, virágházak, vitlágító tetők beüvegezését és bolti berendezések és kirakatok tükörtáblávali beüvegezését. Belgia leghírnevesebb gyáraival való összeköttetésem folytán azon kellemes helyzetben vagyok, miszerint felvállalt munkáimhoz a világ legjobb gyártmányát használhatom és jutányos áráimmal kiállom a versenyt Budapest és Bécs legelső házaival szemben is.

Továbbá felvállalok e szaknába vágó mindennemű javításokat, ablak javítások házhöz küldve is eszközöltetnek, elvállalom mindennemű képkeret elkészítését, továbbá nagy választékban vannak raktáron vizit, kabinet, makárt és boudoir képkeretekből a legegyszerűbbtől a legdíszesebbig kiváló olcsó árakban

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Kiváló tisztelettel

PACHER E.

GRAEPEL HUGÓ, Marshall Sons & Co Limited

1066 vezériügynöke BUDAPESTEN, VI. bárány-utca 16. sz. (gyár-utca sarkán)

ajánlja

gőzmozgonyait és cséplőgépeit,

őrlőmalmait,

valamint minden egyéb

gazdasági gépeit és eszközeit

Jelentékenyen leszállított árak mellett.

A legújabb és kitünően javított Marshall-féle gőzmozgonyok és cséplőgépek a budapesti országos kiállítás nemzetközi csarnokában, a III. csoportban vannak kiállítva.